

режим је усавршаван и дотериван законодавством које је „осигурало нацији једну Републику и управљање слободно изабраним посланицима“. Поред идеја и решења о дводомом парламенту, у теорији и политичкој пракси (нарочито XIX века) срећу се и модели организације парламента и са три па и више домова. Пре свега захваљујући развоју економске демократије, унутар капитализма се јављају различити облици и институције економског представљања (представништва) које су имале да поспеше решавање социјално-економских питања и проблема у друштву. Ту идеју је прва применила Вајмарска Немачка (Уставом од 1918. год.) уводећи Социјално-економски савет који је тада био само „једно саветодавно социјално-економско тело а не трећи дом.“ Касније (након Другог светског рата) ту идеју оживљава и преузима Француска (са Четвртом и Петом Републиком) и то је требало да доведе до радикалне реформе француског представничког тела у правцу његовог померања од чисто политичког ка више економском парламенту. Шта више, и конзервативна Велика Британија се једно време заносила идејом о увођењу економског парламента уместо Дома лордова, с тим да ни Черчилова замисао о комбинацији економског и политичког парламента није нашла чврсто политичко упориште у Енглеској па је и пропала.

Иначе, прве идеје о економском представљању потичу још из XVIII века, од социјалиста – утописта (Сен Симона, Овена и др.) који су предлагали да наспрам политичког парламента треба да постоји и онај други – економски који би претресао питања из социјално-економске сфере друштва. Најдаље у тим размишљањима је отишао Сен Симон који је на тој идеји заговарао и преуређење самог друштва јер је тражио да управљање земљом пређе из руку произвођача у руке индустријалаца, уметника и научника.

Под утицајем оваквих идеја и праксе, поред политичког и федералног, помиње се и социјално-економски дводомни систем парламента (социјално-економски бикамерализам).

У основи економског и социјалног представништва налази се становиште да држава није само политичка заједница него и заједница економских, професионалних, трговачких, научних, културних, религиозних и других друштвених група и интереса. У структури парламента та разноликост друштвених интереса долази до изражаја тако што су у једном дому заступљени грађани као носиоци политичких интереса, док су у другом дому заступљени грађани као носиоци одређене професије или вршиоци